

Ιδού τα αποτελέσματα της ήπιας και συμβιβαστικής Ελληνικής πολιτικής.

“Δεν πέρασαν ούτε 48 ώρες από την απάντηση του Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο στο Σκοπιανό Πρωθυπουργό, και η ηγεσία της γείτονος συνέχισε το εθνικιστικό της παραλήρημα. Αυτή τη φορά ο υπουργός εξωτερικών των Σκοπίων έστειλε επιστολή στην Κομισιόν, που ήδη δήλωσε αναρμόδια, ζητώντας και πάλι να πάρει θέση για στήριξη της δήθεν μακεδονικής γλώσσας, ενώ με προκλητικό τρόπο ζητά από την Αθήνα να δείξει μεγαλύτερη κατανόηση για να εδραιωθούν οι καλές σχέσεις των δύο χωρών. Η Αθήνα έχει ξεκάθαρη θέση όπως διατυπώθηκε στην επιστολή του Έλληνα Πρωθυπουργού προς τον Νίκολα Γκρούεφσκι.” Και μόλις τώρα πήρα την ακόλουθη τελευταία είδηση:

“Ο πρωθυπουργός της ΠΓΔΜ, Νίκολα Γκρούεφσκι, απέστειλε την περασμένη εβδομάδα άλλη μία επιστολή προς τον γενικό γραμματέα του ΟΗΕ, Μπαν Γκι Μουν, αυτή τη φορά. Η επιστολή του κάνει λόγο για καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων της «μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα». Για το λόγο αυτό, ο Σκοπιανός πρωθυπουργός ζητά από τον γενικό γραμματέα την προσωπική του παρέμβαση.”

Ο σκοπός αγιάζει τα μέσα.

Αφού το ξέρει ο κ. Γκρούεφσκι ότι δεν υπάρχει “μακεδονική μειονότητα” στην Ελλάδα, τότε γιατί ποντάρει σε αυτό το πυροτέχνημα; Για τους εξής λόγους: Πρώτον, για να πει ότι υπάρχει «μακεδονική εθνότητα». Δεύτερον, ότι «η εθνική μακεδονική μειονότητα» στην Ελλάδα είναι καταπιεσμένη και εκφοβισμένη από τις ελληνικές αρχές και δεν τολμά να δηλώσει τη «μακεδονική της ταυτότητα, γλώσσα και εθνότητα». Τρίτον, για να δικαιωθεί στη διένεξή του με την Ελλάδα στο όνομα που α-

κούει στο «Μακεδονία». Τέταρτον, για να παραστήσει το θύμα, ώστε να κερδίσει διεθνή συμπάθεια και υποστήριξη. Οι τέσσερεις αυτοί λόγοι, φτιάχνουν τον τελικό Πέμπτο λόγο, που είναι: Να προσαρτήσουν την «αιγαιακή (ελληνική) Μακεδονία» και να κάνουν το όνειρο της «Μεγά-

λης Μακεδονίας» πραγματικότητα. Αυτός είναι πέραν πάσης αμφιβολίας, ο μεγάλος τους πόθος και ο αποκλειστικός τους στόχος.

Η αποδοχή της Ελλάδας να πάρουν το όνομα “Άνω Μακεδονία” τους αποθράσυνε.

Η Ελληνική κυβέρνηση και οι “φωστήρες” αρχηγοί όλων των πολιτικών κομμάτων της αντιπολίτευσης συμφώνησαν στην αποδοχή για την ΠΓΔΜ του ονόματος “Α. Μ”. Τι σημαίνει αυτό το όνομα; Ότι σημαίνει η Βόρεια με τη Νότια Κορέα. Δηλαδή ο Γεωγραφικός προσδιορισμός υποδηλώνει μία οντότητα χωρισμένη στο άνω και στο κάτω, χωρίς καμία άλλη διαφορά. Δηλαδή συμφωνήσαμε, συμπαθήσαμε, συμφωνήσαμε, ταπεινωθήκαμε και αποδεχθήκαμε να μοιραστούμε το όνομά μας. Αλλά όπως το είχα προβλέψει, έτσι και έγινε. Δεν δέχονται. Γιατί; Επειδή δεν είναι διακριτό όνομα. Επομένως ασύμφορο και για εμάς και για αυτούς. Διότι τώρα σου λένε: Ευχαριστούμε πολύ για “το Άνω Μακεδονί-

α”, αλλά εμείς είμαστε κράτος και σαν κράτος το «ΑΝΩ» είναι το μισό και για να είμαστε ολοκληρωμένοι θέλουμε και το «Κάτω» μέρος που είναι επίσης Μακεδονικό, διότι και αυτό είναι δικό μας.

Η Ελλάδα λοιπόν, που της δίνεται αυτή η ευκαιρία από τα ίδια τα Σκό-

πια, μπορεί τώρα όσο ποτέ άλλοτε, να πει τους λόγους στη διεθνή κοινότητα, στον ΟΗΕ, στο ΝΑΤΟ και στην ΕΕ., για τους οποίους πρέπει να απαλειφθεί από το συνταγματικό όνομα των Σκοπίων, η λέξη “Μακεδονία”.

Μας έχουν κηρύξει τον πόλεμο. Ποιοί; Οι Σκοπιανοί.

Τι κάνει νιάου στα κεραμίδα; Μας έχουν κηρύξει άσφαιρο, ψυχρό προς το παρόν, πόλεμο, που δεν αποκλείεται η συνεχής υποχωρητικότητα μας να θεωρηθεί θραυσδειλία και να σπρωχθούμε εκόντες άκοντες, σε ένοπιο θερμό πόλεμο. Είναι ντροπή και εξευτελιστικό, ένα κρατίδιο που είναι από όλες τις απόψεις λιγότερο από το 1 προς 5 με την Ελλάδα, να μας προσβάλλει, να μας ταπεινώνει και να μας απειλεί τα εδάφη μας. Πάντοτε όταν βλέπω στις εθνικές μας εορτές, τις στρατιωτικές παρελάσεις, λέω: Θα πιάσει άραγε κάποτε δουλειά αυτός ο ακριβά κοστολογημένος στρατός; ή τον έχουμε για τα μάτια, τις παρελάσεις και τη

βιτρίνα!

Η λύση υπάρχει και είναι μόνο μία: ‘Αποφασιστική μαχητικότητα’, από όλους μας.

“Συνέχισε να προσπαθείς, χάνει μόνο όποιος σταματάει”.

Με συνεχή, χωρίς εφησυχασμό, σκληρό, έντονο και ανένδοτο διπλωματικό αγώνα, έχοντας όμως παράλληλα και σε ετοιμότητα ανά πάσα στιγμή τις ένοπλες δυνάμεις, αν

χρηασθεί να επέμβουν. Εάν δεν αντιδράσουμε ανάλογα με τη σοβαρότητα των περιστάσεων, θα νικηθούμε διπλωματικά λόγω αφροσύνης, ενδοτισμού, διχασμού, αμελείας και απραξίας μας. Προτού όμως φθάσουμε στη διπλωματική αποτυχία και κινδυνεύσει η ακεραιότητά μας, τότε αναπόφευκτα και εφόσον θα έχουμε εξαντλήσει όλες τις ειρηνικές προσπάθειες, θα αναγκασθούμε για την υπεράσπιση του πατρίου εδάφους, να κάνουμε χρήση των όπλων.

Δημοψήφισμα, διαδηλώσεις και σύμπραξη του λαού με τη πολιτική ηγεσία.

“Εάν δεν πολεμήσεις δια τις ιδέες σου, ή εσύ δεν αξίζεις, ή οι ιδέες σου..”

Βάσει του άρθρου 44 παράγραφος 2, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας προκηρύσσει με διάταγμα δημοψήφισμα για κρίσιμα εθνικά θέματα, ύστερα από απόφαση της απόλυτης πλειοψηφίας του όλου αριθμού των βουλευτών, που λαμβάνεται με πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου.

Κρίσιμο και καντό εθνικό θέμα τα 17 τελευταία χρόνια είναι το ‘Μακεδονικό’. Αυτό το θέμα ταλανίζει το Έθνος και την ελληνική κοινωνία πάνω από δεκαεπτά χρόνια. Λόγω της κρισιμότητας του θέματος, η πολιτική ηγεσία του τόπου, δεν μπορεί να το αντιμετωπίσει μεμονωμένα. Για αυτό χρειάζεται τη συμμετοχή του Ελληνικού λαού. Όχι μόνο με τα δημοψηφίσματα, αλλά και με τον αγωνιστικό και αποφασιστικό του παλμό ο Ελληνικός λαός, που θα διαδηλώνει σύσσωμος και ομόγνωμος με τους κυβερνώντες, την υπεράσπιση των Εθνικών του συμφερόντων. Εκατοντάδες χιλιάδες ή και εκατομμύρια Έλληνες από τη μία άκρη της Ελλάδος ως την άλλη, να βγούμε στους δρόμους την καθιερωμένη ώρα και να γίνουμε όλοι Μακεδόνες, και με πάθος στις διαδηλώσεις μας να υπερασπιζόμαστε με ένθερμο πατριωτισμό τη Μακεδονία μας.

“Μακεδονία μπορεί για το κόσμο να είσαι τίποτα. Μα για την Ελλάδα είσαι ο κόσμος.”

Paul Karkanidas

Οι πρόσφατες εξελίξεις στο Σκοπιανό είναι καταπέλτης

